



תת"ע 4798/05/18 - גלייזר (חקון) סטלה רחל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4798-05-18 מדינת ישראל נ' סטלה רחל
תיק חיצוני: 30152047103

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	גלייזר (חקון) סטלה רחל
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להישפט באחור ביחס לדוח תנועה אשר נשלח למבקשת באמצעות דואר רשום וחזר עם ציון דבר דואר ש"לא נדרש".

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון רק לאחרונה:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

טענות המבקשת לפיהן לא ידעה על קיומו של הדיון ומאחר והיא אשר ביקשה להישפט סביר כי לו הייתה מקבלת זימון גם הייתה מתייצבת, הן טענות ברורות ואף סבירות. יחד עם זאת, עובדתית פעלה המדינה בהתאם לחוק, זימנה את



המבקשת לפי כתובתה, הדואר ביצע מלאכתו ושלח זימון למבקשת, ובסופו של יום, זימון זה לא נדרש על ידי המבקשת בהתאם לראיות שהציגה המדינה.

תיק זה התנהל על פניו בהתאם לכל הפרוצדורות הקבועות בחוק, ועל פניו צודקת המדינה עת מתנגדת היא לבקשה להורות על ביטול ההליכים ולקיים המשפט בשנית.

יחד עם זאת ולמרות הפסיקה שאזכרה לעיל, ולפנים משורת הדין, אני מחליט בנסיבותיה של בקשה זו כי אם תשלם המבקשת הוצאות למדינה בסך של 400 ₪ תוך 30 יום מהיום, יבוטל פסק הדין והתיק ישוב לפסים של הקראה. במידה ולא ישולמו ההוצאות, יישאר גזר הדין על כנו ללא כל שינוי וללא כל החלטה נוספת.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ח, 05 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.